

FILHARMONIČNA DRUŽBA V LJUBLJANI.

Pet abonma koncertov.

Sezona 1924/25.

V ponedeljek, dne 12. januarja 1925 ob 8. uri zvečer
v „Filharmonični dvorani“

I. KONCERT SLOVANSKA MODERNA PESEM.

Spored izvaja operna in koncertna pevka
ga. Maja STROZZI-PEČIĆ, pri glasovirju g. PEČIĆ.

I. DEL:

Ambro Novak: Dve pesmi (1921):

1. Zelen jagluk.
2. Uspavanka.

Marko Tajčević: Vrača ruša (1924):

Sveti Toma vozi zlatna kola.

Uspavanka (1923): Ninaj, nanaj.

Rugalica (1924): Op, cup, cup, cup!

Jakov Gotovac: Tri djevojačke (1923):
1. Dodji,
2. Tuge moje.
3. Nisam znala.

Kroz varoš (1924):
1. Ljeti pred kućom.
2. Pralja.
3. Pod dragine prozore.

Zlatko Grgošević: Diteće (1924):

1. Kravari,
- žabutari.
2. Išle po putu.
3. Dirindajca.

Molitva (1924):

1. V jutro.
2. Opoldan.

Soldaške (1924):
1. Ja sam čula,
da se dragi ženi.
2. Veter podpuhava.
3. Kad ti lobica merla boš.

II. DEL:

Igor Stravinski: Tri pjesme iz Japanske lirike (Petrograd 1922):

1. Akahito.
2. Mazatsumi.
3. Tsarainki.

Dvije pjesme Konstantina Balmonta (1911):

1. Nezaboravka.
2. Golub.

Uspomene iz djetinstva:

1. Soraka.
2. Vrana.
3. Čičer-Jačer.

Ruske popijevke (Morges 1918 – 1919. Posvećene Maji Strozzi i Beli Pečiću):

1. Patafak.
2. Sektiarska.

Mačje uspavanke (Morges 1917):

1. Mačak cina.
2. Paji-buji.

Uspomene iz moga djetinstva (Morges 1917):
1. Guske, labudi ...
2. Tilim-bom.

ANBRO NOVAK

ZELENI JAGLUK.

Hej, u ugana, u mog dragana! —
Vezen, mu je jugluk za pojasm.
Nit' ga daje, niti ga prodaje,
Već ga stavlja sebi u njedarca. —
„Veni, truni, moj zeleni jagluk! —
Venu ruke, koje su te vezle,
Venu usta, koja su te ljubila,
Venu oči, koje su te gledale!

USPAVANKA.

Ninaj, Jovo, zlato moje,
Majka tebi pjevat hoće,
Dok ti sanak oči sklopi,
Jer si trudan u umoran, —
Sinoc si mi s puta doša,
a sutra se na boj spremas! —
Ninaj! —

(Dve pjesme.)

MARKO TAJČEVIĆ

SVETI TOMA VOZI ZLATNA KOLA ...

Sveti Toma vozi zlatna kola,
da popeće vile i vještice
i ostale sve nastornice! —
Vještica Mora legla doma,
od Boga prokleta, svetim Ivom sapeta,
kad poletila, da Bog, da se razletila!
Bog joj ozgo drača, a ozdo plouč!
Vještica Mora legla doma,
od Boga prokleta, svetim Ivom sapeta,
kad poletila, nagredila se,
kad pala, ubila se!

(Vračaruše.)

NINA, NINA, NINANA ...

Nina, nina, ninana,
nit' ēu stara ni mlađa.
Nina, nina, ninana,
ni trgovca ni pomoren,
ni bogata Kotoreca.

Nina, nina, ninana,
već Jovana čobana
iza brda Satora! —
Diple su mu srebrne;
a ovece su zvjezdane;
a janjići besčici,
a ovnovi begovi!

OP, CUP, CUP, CUP ...

Op, cup, cup, cup dragana,
što ti nisi kazala,
da moj dragi boluje,
da mu nosim ponude:
od komaraca rebaraca,
od mušice dušice,
i od raka dva kraka,
i čaušicu rakije,
da se dragi napije.

(Podruguše.)

JAKOV GOTOVAC

DOĐI ...

Duni mi, duni, ladjane!
Dodji mi, dodji, dragane
U moju baštu zelenu,
Pod moju ružu rumenu. —
Vezem ti zlatnu maramu!

TUGE MOJE ...

Tuge moje, tuge!
Da su moje tuge, kak' su tuge druge!
Ali moje tuge jesu tako teške;
Kad bi samo male na kamen padale,
Kamen bi razbile na makovo sime!

NISAM ZNALA ...

Nisam znala, nisam vjerovala,
da je tako poljubit slatko!
Otkako se ja poljubih s tobom,
ja od sada poluhid s tobom.
Poljubi me, poljubi me —
Imena ti tvoga!

(Tri djevojačke.)

LJETI PRED KUCOM.

Falila se (rodjena) Radunova Ane,
Da je lipše (rodjena) u Novome nema.
U Novome (rodjena) ni okolo njega.
Ni u Splitu (rodjena) gradu bijelome. —

PRALJA PRI POSLU.

Da mi je znati, Bože moj,
Di se nalazi dragi moj? —
Poslalo bi mu rumen cvit
Namisto moje mladosti! —

POD DRAGINE PROZORE.

Blažena postelja,
Na kojoj počivat,
I pribili lancuni
S kojim se pokrivaš. —
Ako si legla spat,
Bila ti laka noć,
Svi andjeli od raja
Bili ti na pomoć!

ZLATKO GRGOŠEVIĆ

KRAVARI, ŽABUTARI ...

Kravari, žabutari,
žaba vam se vali
na popovi rali.
Ki prvi doteče,
on si žabu specé. —
Golotići goju tele oglobali,
sami sebi prste prigrizali.

ISLE PO PUTU ...

Isle po putu,
naše su bočka,
dal jím je rušak,
sele su na studen kamen,
pomrle su od glada. —
Bog ji je primio! —

DIRIN DAJCA ...

Dirin, dirin dajca,
babá vozi jajca:
na potreni koli,
na šarení voli. —
Vuk masu služi,
lesica ga dvori,
zajec Boga moli,
maček vure broji.

V JUTRO.

Došli so orači pred zorjo,
Zorali so rožu rožmarin,
Zorali so! —
Oj lepa nam je roža rožmarin,
Oj lepši nam je jošće Marijin sin!

O POLDAN.

Stoj nam, polje, nam polje
prelepe, polje široke! —
Po tem polju cestica,
prelepa cesta vglajena.
Na kraj cesta drevice,
prelepe drevce, zelenje; —
Pod njem mi sedi Marija,
na rôka derži Ježusa.
Ježus na rôka je zaspal,
s krvavem potem jo potil! —
Stoj nam, polje, nam polje
prelepe, polje široke! —
Pedeset let minule,
koj jedan dôše v nebu ne!

JAS SEM ČULA, DA SE DRAGI ŽENI ...

Jaz sem čula, da se dragi ženi.
Nek se ženi, kada mu je voljal
Jas mu hoćem na veselje dojti,
jas mu hoćem lepi dar donesti:
desno rôke kitu rožmarinu,
leve rôke žetu pomaranđo.

VETER POTPUHAVA . . .

Veter potpuhava,
snegem zahrisava; —
„Lejke tebi, draga,
na posteljki spati,
al je teške meni
pod oblikem statii,
pod oblikem statii,
v tambure igrati. —
Se me serce zeba,
koj sem ne pri tebe,
se me serce zeba.“

KADA TI LOBICA MERLA BOŠ . . .

Kada ti lobica merla boš,
na belu posteljko legla boš;
tebe četiri odneseo,
a mene u morje hitio. —
Tebe bu zvonil mertvečki zvon,
a mene soldacki rompompom.
Hodrija, hadraja,
soldacki rompompom! —

(Soldačke.)

IGOR STRAVINSKI

TRI PJESEME IZ JAPAN- SKE LIRIKE.

1. AKAHITO.

Hijela sam ti u vrtu pokazati
bijelo cvijeće. Ali je snijeg zapao.
I sada se ne vidi, gdje je snijeg a
gdje je cvijeće.

2. MAZATSUMI.

Doslo je proljeće. Iz pukotine
ledene kore stali izbjijati proigravati
pjenušavi mlazovi. Oni hoće, da
budu prvim bijelim cvijećem rado-
snog proljeća.

3. TSARAINKI.

Što se ono tamo bijeli Svuda
kao oblaci medju humcima. To se
trešnje razevale; došlo je žudjeno
proljeće.

DVE PJESEMI KONSTAN- TINA BALMONTA.

1. NEZABORAVKA — CVJETIĆ.

Nezaboravka cvjetiće
Prijazno cvate
Za tebe, prijatelju dragi,
Nad vodicom raste.

Nad vodicom, nad izvorom,
Nad vodom izvora.
U zoru sa zvijezdom zvijezdicom.
Govori: ti si moj.

Nezaboravka cvjetiće,
Nježnih modrih očića,
Doziva te, prijatelju:
Čuješ li taj sitan glasici?

2. GOLUB.

Gulub sjeo na trijem,
Tko je tamo, tko je tamo pogleda;
Gulub tijela nježno bijela,
Na prozoru rumen cvijet.

Bijeli golub gukao;
Predobio cvjetić malo,
Očarao ga,
Nasladio se i odletio.

Zar si, golobiću bijeli,
Zaboravio cvjetak rumeni.
Ah, golube moj bijeli,
Vrati se na časak bar.

TRI PJESEME.

„USPOMENE IZ DJE- TINJSTVA“.)

1. SORAKA.

Soraciće, či, či, či,
Na jelcu ne skači,
Skocića na jelcu,
Slomila glavici.
Dajte meni užicu,
Da zavežem glavici.

2. VRANA.

Idem jednoć preko mosta,
Tu se vrana mokra suši,
Zgrabim vrana ja za rep,
Pa ju stavim ispod mosta:
Neka vrana kisne,
Ponovo ja preko mosta,
Ispod mosta vrana kisne.
Zgrabim vrana ja za rep
Pa je stavim ja na most;
Nek se vrana suši.

3. ČIĆER-JAČER.

Čećer-Jačer
Spremao se na večerinku;
Čećer-Jačer
Svakoga je tjerao na večerinku.
Tko se tada nije gostio,
Njega bi za kosu zgrabio.
Jačer s krvlju;
Jačer s mesom;
S jetrima i s pojetrinom,
Hajda, Čiće,
Hajda, Jačer.

RUSKE POPIJEVKE.

1. PATAK.

Patak, patak,
Sivi golube,
Gušasti patče!
Izdaji patče.

Pogledaj, patče,
Gđje patka je tvaja,
Gđje sedmero pačića!
Patče, dostigni patku,
Momče, dostigni patku,
Hodi, patko, kući,
Hodi, siva, kući,
Imaš sedmero pačića,
A osmi je patak:
Patka će svrljati,
Po poljima, po jamama,
Po grmlju, po kolibama,
Pod tudjim patkarnicama,
Pod putnim skloništima.

2. SEKTARSKA.

Mećava pusta zavila,
Zavila, zametala sve putove moje
stazice.
Ne može se proći nikako
K oeu rođenom,
K momu Čaru Nebeskom
Kod rođenog, kod oca rođenog
Sve su sestre i sva braća ljubljena!
Svi ljubovi i duhovni
Svetim Bogom izabrani
Bogu, Bogu slava,
Isusu Hristu država.
Bogu slava, Bogu slava
Na vjeke vječeva amin.
Tebi, Gospode, blagodarin.

MAČJE USPAVANKE.

1. MAČAK IMA . . .

Mačak ima koljevieu zlatnu,
Moje dijete još i krasniju.
Mačak ima jastućice bijele,
Moje dijete još i bjelje;
Mačak ima posteljicu meku,
Moje dijete još nježniju.
Mačak ima i pokrivač topli,
Moje dijete još i toplij.

2. PAJI, BUJI . . .

Paji, buji, paji . . .
Nini, nini, otac će dovesti kolača,
Materi žemičku, sinku balalačku.
Paji, buji, paji . . .
Ja ču te ljudljati, u balalačku svireti.
Paji, buji, paji.

C. PRIČE ZA DJECU.

1. GUSKE, LABUDI . . .

Guske, labudi su letjeli,
U čisto polje doletjeli,
U polju naložili kupelj,
Vrabac je drva cijepao,
Zohar grijava peć,
Miš je nosio vodu,
Uš se parila, prsimudila se,
Bijela je gnjida privatila,
Na rogožinu položila,
Siva buha priskočila —
Nožicu joj slomila,
Iznijela uš iz parila.

2. TILIM-BOM.

„Tilim-bom, tilim-bom.“
Zapalio se kožji dom,
Koza iskočila,
Oči izbuljila.
Koza repom trese,
Zove ljudje u pomoć,
Mačak tuće u zvono,
Zove na požar.
„Tilim-bom, tilim-bom.“
Spalit treba kožji dom!
Kokoč trči s bedricom
Da polijeva kožji dom,
Za njom pijetlo
Zlatokrlesti
Vuče ljestvice,
Pjeva pjesnicu;
„Tilim-bom, tilim bom,
Spasit ćemo kožji dom.“